

Erasmus+ Bécs, élménybeszámoló Sohan Zsófia

Amikor először hallottam erről az Erasmus programról, már akkor felcsillant a szemem. Az osztályfőnökünk említette, hogy lehet ilyen programra jelentkezni az iskolában. Nagyon szerettem volna ide eljutni, mert belegondoltam, mennyire jó lenne a gyarkorlati időmet külföldön tölteni. Erre egy jelentkezési lapot kellett kitöltenünk a saját adatainkkal, és még motivációs levelet is kellett írunk. Eközben beszéltem erről a tanárokkal, hogyan szokott történni a kintlét, diákokkal, akik már esetleg voltak ilyen programon, hogy nekik hogy ment, és a nyelvtanárommal is, hogy jobban fel tudjak készülni az útra. Ennek a programnak voltak felkészítő órái is (kulturális felkészítő, lélektani felkészítő, tájékoztató felkészítő több alkalommal), valamint szülői értekezlet, amiken részt vettem, így még biztosabb voltam abban, hogy lesz aki segít, ha szükségem van rá.

Az indulás előtti pár nap várakozva és izgatottan pakoltam be az útra. Reggel a gyülekező Balassagyarmaton történt és onnan két kisbusszal mentünk Budapestre, a Flixbuszunkhoz, ami nem sokkal az érkezésünk után indulásra készen állt. Felszálltunk és egy nagyjából 3 órás utazás várt ránk. Mikor megérkeztünk, elfoglalhattuk a szálláshelyünket, és megbeszéltük a szabályokat. Ezután a program az volt, hogy meg kellett keresnünk a munkahelyünket, hogy másnap az első napon könnyen odataláljunk majd. Számomra egy kicsit nehéz volt odatalálni, mert messzebb volt a munkahely, de a kísérőtanárok nagylelkűen segítettek megmutatni hogyan juthatunk el a munkahelyünkre.

Nagyon örülök, hogy a kísérőtanárok eljöttek velünk, mert voltak nehézségek, amiket egyedül nehezen oldottam volna meg, mint például az odafelé út. A szálláson magunknak kellett ételt készítenünk, vagy pedig gyorsétterembe elmenni, de mi a főzést választottuk többször, mert így összejöhetett a kis csapat, és ez is egy kis szabadidő eltöltéssel járt együtt.

A munkahelyen a feladataim nagyrészt a tortákkal való foglalkozás, mint piskóta elkészítése, a krémek elkészítése és betöltése, a torták befejezése, díszítése volt, emellett megtanultam hogyan legyen még higiénikusabb, másrészt a műhely tisztántartására, és rendberakására is igen nagy hangsúlyt fektettünk.

A munkatársaink nagyon kedvesek voltak, ha segítségre volt szükségünk, vagy kérdésünk volt, nagyon szívesen segítettek és válaszoltak nekünk.

Kaptunk bérletet, mely az egész városban érvényes volt, így nagyon könnyű volt a közlekedés, hogy nem kellett jegyet vennünk, így bejárhattuk könnyedén a várost, és megcsodálhattuk a szépségeit. Közlekedéshez ajánlottak több applikációt is, mint például a Wien mobil vagy az ÖBB scotty, de én a hagyományos google maps-ot használtam a legtöbbször.

Hétfévente több közös programunk is volt, elmehettünk a Sisi múzeumba, megnézhattuk a Szent István Dómot, elmehettünk csokigyárba is, ez mind nagyon jó és érdekes időtöltés volt. Rengeteget tanultam Bécs kultúrájáról, és megismertem a történelem magyar vonatkozásait is.

Nagyon örülök, hogy így fejlődhettem, és önállóbbnak is érzem magam, már nem annyira félek az angol nyelvet használni, mert úgy érzem, egyre jobban megy, így szívesebben kérek segítséget.

Nagyon jó élmény volt ez a program, mert számos felejthetetlen élményt adott, jó társaságot, sok mosolyt, és új embereket, akiket megismerhettem!

